

- en bönevandring tillsammans med Johannes

Joh 4:1-42

Det är en varm dag vid middagstid under den stekande medelhavssolen. Det sitter två människor vid en brunn ett stycke bort. Det kan man ju förstå en sådan här dag. Värmen, hettan, och den torra vinden gör brunnen till en naturlig mötesplats. Törsten har väl fört dem dit. Vi tar några steg närmare.

Det är en kvinna och en man. Är inte det lite olämpligt? *"I detsamma kom lärjungarna. De blev förvånade över att han talade med en kvinna."* Vem är han som bryter så med konventionerna? Vi tar några steg till.

Det är en judisk man och en samarisk kvinna. Fast det passar sig ju ännu mindre! *"Judarna vill inte ha något med samarierna att göra."* Mellan folken råder motsättningar, ja fiendlighet.

Vi är så nära nu att vi kan höra delar av samtalet. *"Hur kan du, som är jude, be mig om vatten? Jag är ju en samarisk kvinna."* T.o.m. kvinnan själv blir tydligen förvånad av hans tilltal.

Några steg till, lite närmare, och vi hör: *"Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten."* Det är inte bara en man som talar med en kvinna.

Det är inte bara en jude som tilltalar en samariska.

Nej, han har brutit med mer än så för att ta sig hit, gått en längre väg än vi kan förstå, vandrat längst vintergatan och galaxerna till brunnen i Samarien. Det är Gud som söker en människa. Guds son som sitter i stilla samtal med en längtande kvinna för att steg för steg föra henne till tro. Hennes insikt om vem han är växer som en soluppgång: *"Hur kan du, som är jude, be mig om vatten?" "Skulle du vara större än vår fader Jakob?" "Herre, jag ser att du är en profet." "Kan han vara Messias?"*

Sakta ser hon vem hon samtalar med. Sakta, sakta, som när ögonen bländats och först måste vänja sig vid ljuset. Hon smakar på det obegripliga, dricker in det ofattbara: *"Kan han vara Messias?"*

Bön: *"Får jag sitta ner med dig en stund Herre? Vill du möta mig vid brunnen idag? Du vet hur jag sprungit från brunn till brunn. Hjälp mig till rätta med min törst, för det är inte så lätt att försöka släcka sin törst i en öken; sin törst efter livsmening och tro i en värld som glömt det viktigaste, som glömt dig.*

Herre, öppna mina ögon som du öppnade kvinnans. Låt mig förstå mer och mer vem det är jag talar med, och som talar med mig."

Micael Nilsson